

vil vise sig at være nogenlunde Forholds-
mæssighed i Toldbesatningen, og jeg tror,
at en mere omfattende og indgaaende Prø-
velse end den, jeg her har kunnet anstille,
vil komme til det Resultat, at Tolden helt
opad igennem alle Samfundets Lag hviler
nogenlunde ligeligt i Forhold til Nettoind-
komsten". Fremdeles siger han: „Medens
man saaledes maaske kan sige, at der er Li-
gelighed i Toldbyrden opad og nedad, i
Byerne fra Arbejdsmanden til den store
Grosserer eller Fabrikant, paa Landet fra
Husmanden til Lehnsgreven, saa er der der-
imod ikke en saadan Lighed udad til Si-
derne mellem Kjøbenhavn og Kjøbstæderne,
mellem By og Land". Dette udvikles saa
nærmere. Der anføres saa af den ærede
Forfatter som Modægt, at Bestyttelsen i
det Hele nærmest kommer Byerne tilgode.
Det er altsaa næsten Halvdelen af Stats-
skatterne, som efter den ærede Forfatters
Menning ere jævnt fordelte efter Formue og
Indkomst. Vi komme da til Brændevins-
afgiften $8\frac{2}{3}$ pCt., som naturligvis væsentlig
hviler paa de ubemidlede Klasser, men det
maa dog bemærkes, at, naar man, som For-
fatteren, antager, at Husbonden betaler
Merudgiften ved Kosten, foraarjaget ved
Toldpaalæget, maa her gaa et Beløb fra,
og en Del Alkohol anvendes jo paa anden
Maade, ligesom jo ogsaa Gaardmænd, der
regnes til Middelsklassen, for ikke at tale
om Proprietærer og andre Folk ligeledes
nye Spiritus, saa at Brændevinsafgiften
ingenlunde falder udelukkende paa Arbejds-
klassen. Vi komme saa til Stempelafgiften
og de andre, jeg har nævnt. De fordele sig
med omtrent $\frac{1}{3}$ eller lidt under paa Arve-
afgiften og Eiendomsafgifter. Jeg veed ikke,
om man vil henføre dem til de mindre eller
de mere bemidlede Klasser? Med Hen-
syn til Stempelafgiften paa indenlandske
Dokumenter og udenlandske Pengeeffekter kan
der i saa Henseende disputeres, men det er
dog umuligt at komme til et aadant Re-
sultat, at det kunde konstateres, at de mest
hvile paa de Ubemidlede. Henimod en Tre-
diedel ere Rets- og Departementsportler,
og det er jo netop saadanne, man fra Re-
gjeringsens Side og fra de Herrers Side
ønsker nedsatte, naar vi komme til en Rets-
reform. Endelig falder $\frac{1}{55}$ paa Handels-
reisendes Afgifter og forskjellige andre Ind-

tægter. Med Skibsafgiften, $2\frac{1}{7}$ pCt., have
vi altsaa 18—19 pCt., hvorom det umulig
kan paastaas, at de væsentlig hvile paa de
mindre Bemidlede. Dette var Statskatterne.
Jeg bliver nu nødsaget til at medtage de
kommunale Skatter, for at man ikke skal
faae et falsk Billede af Forholdene. Jeg
skal tage Tallene for 1874 — man kan ikke
se, om Forfatteren her har taget Mærkene
1874, 75 eller 77, 78; der kommer en lille
Prøfdifferens frem, hvis Oprindelse jeg
ikke kan forklare mig, men da Indtægterne
ere omtrent ens, gjør det Intet til Sagen.
Det bliver omtrent 54 Millioner at fordele.
Reduceres Procentforholdet, faae vi
for de kommunale Skatter $30\frac{1}{4}$ pCt.
Jeg veed ikke, om man vil paa-
staa, at den væsentlig paahviler de
mindre Bemidlede; jeg mener, at de
for den langt overveiende Del paahviler de
mere Bemidlede. De direkte Statskatter
reduceres til $16\frac{2}{3}$ pCt. og hvile ligeledes
mest paa de Bemidlede. Det er altsaa om-
trent Halvdelen af det samlede Skattebeløb i
Landet, der lægges paa de mere Bemidlede.
Tolden er 34 pCt. eller omtrent $\frac{1}{3}$, jævnt
fordelt efter det ærede Medlems Opfattelse.
Stempelafgifter og de øvrige af mig nævnte
Afgifter udgjøre omtrent $11\frac{1}{2}$ pCt. og til-
sammen med Skibsafgiften over 13 pCt. eller
omtrent $\frac{1}{5}$, efter som Skibsafgiften synes væsent-
lig at hvile paa de mere Bemidlede. Thi
man behøver blot at lægge Mærke til, hvor
tungt den hviler paa Kul. Og tage vi Arve-
afgiften og Afgiften ved Overdragelsen af
faste Eiendomme, som figurere med $\frac{1}{2}$, kan
denne hele Ottendedel sikkert ikke betragtes
som hvilende paa de mindre Bemidlede; vi kunne
lade det gaa lige op med denne Ottendedel.
Mere forlanger jeg ikke for min Bevisførelse.
Resultatet bliver altsaa, at $\frac{1}{20}$, nemlig
Brændevinsafgiften, hviler paa de mindre
Bemidlede, men over Halvdelen paa de mere
Bemidlede, og denne Halvdel er tilmed den
stærkest stigende, som det oftere er paavist i
denne Forhandling med Hensyn til de kom-
munale Skatter, en Stigning, der er stærkere
end den, der finder Sted med Hensyn til de
indirekte Skatter. Resten er ligelig fordelt i
Forhold til Formue og Indkomst. Men, vil
man maaske sige, det er ligegyldigt, hvilket
Resultat man kommer til. Skattebyrden er
høi, det føle vi, og den er trykkelige og tyn-